

Melania CUC

LEBĂDA PE ASFALT

Editura ANAMAROL, București, 2010

Editura ANAMAROL

București

Director:

Rodica Elena LUPU

Tel: 0723339331

www.rodicaelenalupu.piczo.com

E-mail:

lupurodica@yahoo.com

Coperta:

George ROCA

E-mail:

georgeroca@rexlibris.net

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CUC, Melania

LEBĂDA PE ASFALT / Melania CUC

Editura **ANAMAROL**

București, 2010

Tiparul executat:

NORA TIPCOM

Coyright Melania CUC, 2010

Toate drepturile rezervate

Pentru Joshua McIntyre

Învăț învierea mergând

Îmi dau semne indescifrabile
Oamenii care au reușit în istorie,
Acei muncitori tipografi
Care au adunat aldine
În șorțul de plumb.
Pe aici nu se trece! Îți scriu,
In vreme ce razele roentgen
Mi-au pătruns deja prin carne și os.
Intru triumfal în loja operei
Și traviata scuiță-n batistă
Vopsea pentru ouă.
Învăț învierea mergând
Pe picioare și iluzia asta contează
Ca o medalie peste care
S-a suprapus sufletul.
Știu, nu-i real decât zidul igrasios
De sub desene grafittii
Și acest crochiu de poem
Care ar putea fi, la urma urmei,
Numai un cârd timid de fecioare .
Cuvânt lângă cuvânt,
Tot mai departe de toate,
M-am oprit și scriu pe un singur rând
Povestea-mi din carte.
Nu percep haosul, nu am teamă...
Caut după hrană cu pasul,
Cu ochii aplecați în țărna peste care
Pantofii cu toc cui
Dansează cu regele soare.

Fac stânga 'mprejur

Crește vremea la sânul meu
Ca puiul de găscă între ruinele
De la colosseum.
Aștept cu capul sub aripă
Într-un arc de triumf
Ridicat cu palmele din apă și lut.
În afară de veghea lumească
Este vară și vamă
De abia reușesc să mă extrag
Din întregul
Care... îmi ia mulajul
Cu ceara albinelor
Ce au murit peste iarnă.
Gura lumii-i gata crăpată;
-Atac la baionetă!
Îmi dă comanda omul din stradă.
Fac stânga 'mprejur,
Înjur surugiul ce a tras cu cal și căruță
La hanul incendiat fără luptă.
Plină cu răni pe tălpi și pe față
Maica-mi dansează printre paharele
Pe jumătate cu vin, jumătate cu gheață .
Bem cot la cot
Cerșetori și inși cu dinți de aur în gură,
E târziu și lampa din grindă
Se stinge sfârâind în nisipul
Coborât de neil armstrong din lună.

Sub coaja oului

Și... îți strig numele
De sub coaja oului
În care îmi încerc clonțul
Ca în propria-mi facere.
Am trecut aproape întreagă
De belle époque,
De comunism, consumism ...
Pentru a muri în adâncul fântânii
În care nimeni nu mai aruncă
Moneda întoarcerii către casă.
Sunt un alt fel de țară a nimănui,
Un spațiu alb între
Sfinții ce au ieșit cu nimb ruginit
În piața cu dale din marmură roz
Și flori de olanda.
În partea de nord a cetății,
Negustorii de oase umane
Circulă liberi,
Printr-un defileu fără străjeri ,
Fără semne de circulație.

Orașul scufundat

Puțin spus,
Că zahărul va fi cu mult mai alb
Și mai rafinat desenul pe ceșcuța
Cu însemnele anului ce stă spânzurat
De capătul calendarului...
Ochi de apă albastră și rochii foșnitoare
Fac pelerinaj prin clipa de față.
Blitzul scapără din zece degete
Peste masa
Unde locuiește un crocodil evadat
Din arhipieleagul fără vegetație.
Mașina poliției face razie din oră în oră
Prin scena cu ierburi și animale sălbatice.
Nu mai plânge nimeni pe lume de foame
Și târâșul este clasic,
Tot pe genunchi și pe coate.
Aproape de mirtul din soarele
Rațele sălbatice sparg liniștea
În disperare de cauză.
Și... vânătorii prind curaj, se adună...
Trag cu munție grea, de război
În doliul din oul de paște.
Peste masacrul din orașul
Scufundat în mълul cel gras,
O escadriță de serafimi în devenire
Își face numărul acrobatic
Pe aer,
Cu eleganță, cu ștaif delirant.

Cu memoria scurtă

Mă ridic în poante,
Dau din aripi
Trec cu moartea-mi pre moarte...
Sunt în asfaltul ce-și fierbe mărgeaua
Bivolul gata să ia în coarne,
Întreagă, nebunia umană.
Nu-i nici un om viu pe cale victoriei,
Nici pasăre cântătoare în teiul cu floare...
Doar aburul animalului
Prins cu gheare de platină
Peste crinul unui imperiu
Ce se întinde ca un elastic
Pus pe dopul sticlei cu lapte.
Gura altei măști mă mușcă
De mâna fără prescură
Și mă dedau la mierea
Picurată sub limba ceasornicului
Ce rămâne cu un secol pe oră
În urmă.
Totul este întocmai cum se cade să fie
Și îngerii îmbracă hainele de gală
În cușca din zăvoare și chei pe măsură.
Definitivăm un pelerinaj din pași
Cu memoria scurtă...
Mergem cu alaiul de nuntă, în turmă
Către locul unde lumina se stinge
Ca un chiștoc de țigară stinsă direct
Pe cuvântul ce îmi scapă din gură.

Frântă pe roată

Nădușeala îmi îngălbenește
Gulerul hainei
În care mă simțeam fericită.
O iau de la capăt,
Printre atâtea altare
Ridicate în gând,
Peste turnuri virtuose
Dar fără biserici;
Sunt orbul care
Îți citește destinul în palmă,
Își trece amprenta ca pe o radieră
Peste alfabetul indescifrabil....
Cuvintele pe care le nasc astăzi
Sunt mai bătrâne decât soarele;
Abia se țin pe picioare,
Tremură
Așa cum trec ele
De-a curmezișul poemului .
Puncte tot mai negre
Dispar din oglinda în care
Am fost o cetate cu oameni,
Pâine frântă pe roată.
Trecem umăr la umăr
- Victimă și călău -
Prin călătoria asta defel glorioasă.
Tu ești calm, auster...
Eu , gălăgioasă,
Zornăitoare, inofensivă
Ca o trenă strălucitoare
Din solzi subțiri de păstrugă .

Vând aparate de netezit inima

Un comis voiajor
Îmi bate la ușă cu aripi
De înger alungat din cer.
Ca într-un film de zefirelli
Trecem la braț mai apoi
Prin orașul tăiat ca un tort
Pe felii de cărămizi și cvartale
Ce s-au ridicat la un semn
În picioare.
În rochia mea verde și demodată
Sunt stigheră ca o rudă săracă.
Îmi spăl rușinea și cosița
La cișmeaua din care izbucul
Dă nervos din picioare.
- Vând aparate de netezit inima,
Ventilatoare pentru plămâni în care
Gazul sarin sapă tranșeie !
În pelicula asta de celuloid foarte palid
Pocnesc din degete, fac spectacol
Ca un zmeu care scoate pe nări
Ultima scânteie.
De pe drumul sării
S-au pornit rădvanele grele de arme.
Plumbii în osul domnesc rodesc levantin
Martiri și glorie imposibilă.
De-a lungul conspirației galopante
Numai eu îți mai ofer la promoție
Piese de schimb
Pentru inima fără știință de carte.

Un alt boem

Este molimă roșie în cofetăria
Cu glazura pandișpanului ros
De moliile gravide.
Mireasa ta lipsește la apel
Și stingerea lumânării se amână
La căpătâiul unui drum
Ce se încăpățânează să meargă
Pe propriile-i picioare.
Marile speranțe au ocupat
Până și atheneul cu toate cele
Patru colțuri ascuțite cu mina creionului.
Un alt boem își sfâșie piepții
Cămășii cu reguli de bună purtare
Apoi, revine la masa de scris și
Bem împreună din braga rece
Ca amintirea dintr-un internat.
Uneori îmi zic
Că otrava se vinde preabine
La farmacie și că, praful închisorii
Ni se ia de pe mâini ca un sacâz
De pe arcușul ce insistă
Pe simfonia a 5-a beethoven...
Din tot ceea ce se desfășoară
În jurul meu,
Numai literele biblice le percep a fi
Strict ecologice, sfinte
Ca agheasma ridicată în macara
Dintr-un iordan cu miresmi
De santal înflorit.

Este rândul meu să mușc

Pasărea asta ciugulește din pâinea
Rămasă din cina de taină.
Eu însămi port
Înscris acoperit cu mătase de
Lipsca și pană de lebădă
La cheutoarea vestei de salvare.
Nu mi-e frică,
Nici nu mă îmbăt cu apă și gheață
Deși am dreptul meu de-a-mi
Spune cuvântul în alinierea
Planetei.
Este timpul să mușc,
Să ronțai la milimetru
Din suferința care se vede pe
Coaja feliei care mi se cuvine
Prin actul de naștere.
Foamea mea și zborul meu
De pasăre fără oase
Se încrucișează ca mâinile mortului
Pe o față de masă pătată cu keceap.
Abia în a doua jumătate a zilei,
Copilul din vis controlează
Ghiozdanul
Și... orașul întreg se adună în jurul
Punctului culminant,-
Un vis pe care îl pot vedea pedeantregul
Doar îngerii și cosmonauții
Ce se ridică la cer.

Pe pagina de gardă

Îmi place la nebunie
Să tropotesc fără ghete
Printre mașini de epocă
Și domni cu melonul
Așezat direct pe asfaltul
Din fața
Bisericii cu hramul
Tuturor sfinților.
Ne călcam în picioare unii pe alții
Ca făina terciuită
Într-un bob de porumb.
Trec batalioane de tinere umbre
Pe sub arcul de triumf,
Vin cu pasărea fericirii agățată de gât
Și unghiile vopsite în stacojiu.
Este anapoda să mai sper
În milă și adevăr,
Cât umbra cade pe pagina de gardă,
Peste jurnalul cu coperti de smarald
Și povești ce scrâjnesc din dinți
Ca un artist așezat pe genunchi
Dinaintea satârului.

O fetișcană cu glas în schimbare

Cum să privesc în ochi scheletul,
Jarul care a salvat mai ieri
Catedrala și cocoșii din sticlă
Vopsită cu sânge de om?
Sunt doar
O fetișcană cu glas în schimbare
Și cu bluza descheiată toată
În nasturi...
Sânii, iată hrana luminii adevărate!
Lumea, atât cât se mai poate zări
De aici,
Din foișorul de foc,
Din locul unde tu,
Mi-ai zgârâiat cu penița obrazul .
Privești dar nu vezi lacul
Din lacrimi și stropi de șampanie,
Nici ploaia prin care
Eu alerg într-un
Maraton inexplicabil.
-Victorie !
Caligrafiez citeț pe zidul închisorii
Și în toate prăvăliile cu
Păpușile cu genunchi anchilozați
În cutiile frumoase, perfect sigilate.
-Vââând garoafe din hârtie roșie !
Strigă un telal de-a lungul
Și de-a latul orașului i invadat
De grâul ce a germinat direct din colivă.
Încolo, e tihnă.

Din coasta ta bărbătească

Îmi trimiți a treia ilustrată,
Pe ziua de azi.
Este un semn că ești viu ,
Nevătămat lupti
În cel de al doilea război
De cucerire a golgotei.
Pe foaia asta de cort militar
Numai sângele omului îl văd
Ruginind ca o cutie de conserve
În care am aruncat
Verigheta, cerceii verzi,
Inelul logodnei...
O harababură de idei
În care nu-mi pot imagina
Cum ar fi...
Să mă trezesc dimineața devreme
Și să ies cu pași mici
Din coasta ta bărbătească!
Să fiu din nou libelula fără eșarfă,
Femeia fără patrie adevărată.
-Ești încă frumoasă,
Îmi scrii pe cartea poștală,
Îmi faci portretul din memorie,
Trasând în tușul afurisit
Păru-mi verde și ochii sașii...
Tot defecte
Care nu se observă de la distanță.

E pauză de prânz obligatoriu

La ușa cu liniștea din odaie
Și cu busuiocul dres
Prins direct de icoană,
Nu a mai sunat poștașul de ieri.
Gramofonul
Scârțâie fără memorie
În osia de bronz mai bătrân
Decât toți muzicologii adunați la un loc.
E pauză de prânz obligatoriu.
În sala de audiții a mai rămas doar
Un salahor surd
Și regizorul părăsit de iubită.
- Din trupul tău cresc
Cei mai falnici arbori de tisa!
Se joacă el,
Cu viitorul meu ascuns în pălăria
Cu miros de iepuri sălbatici.
-Lemn foarte scump!
Plusez eu,
Și nu mă aștept ca
Din carnea mea de lebădă mică
Să se și construiască trăsuri.
Față în față cu cariera mea viitoare,
La masa acoperită cu tainele vechi,
Iluzia țese cu entuziasm nou
Arabescuri pe fundul paharului
Cu licqueur din flori de portocal.

Prin transparența vitrinei

Sunt
Imagini imposibil
De preluat pe o fotografie normală.
Cu o mie de riduri pe acelaș obraz...
Și afișul cu imaginea ta
A fost smuls, dus pe sus
De nebuna furtună.
Jos, pe pământul stabil,
Ploaia rece s-a lipit de mine
Ca o rochie de femeie gravidă.
Sunt gata îmbrăcată în vopseluri
Ce s-ar potrivi mai mult
Unui portret de regină foarte tânără.
Trăiesc la înălțimea ochiului
Unui trecător ce își face drum
Prin transparența vitrinei
Cu ciorapi roz.
Încă n-ai aflat că pe strada mea
S-a deschis primul magazin
Cu speranțe adevărate?
Sunt cântările mele și câteva
Siluete străine.
De unde au apărut mușterii
Ce se îmbrâncesc la intrarea
Cât o batistă cu horbotă fină?
În strada cu boieri ce fluieră
După birjă,
Felinarele luminează
Fără gaz, fără baterie.

Restul nu contează

În stația de poștalion,
Caii în harnașamante cu ținte tocite
Ronțăie ovăzul de pe fundul găleții.
Muscali în rubașcă albastră
Trag din lulea pe prispa cafenelei
Unde o necunoscută
Și-a însângerează degetele
În strunele harphei.
O turmă de sunetele desperecheate
Dănțuie-n aerul cu miros de tămâie
Și sudoare umană.
Restul nu contează,
Esre numai o ctitorie,
Un ciob din zidul ierihonului
Prăbușit peste nisipul clepsidrei.
Aleea asta nu mai are trup,
Nici acte de stare civilă iar eu
Sunt un soldat preabătrân
Pentru a mai ține minte
Ordinul de retragere
La propria-mi vatră.
Prapuri de lumină artificială
Lustruiesc mașina de bătut litere...
Da,
Am reinventat
Scrisoarea de dragoste
Și balansorul
Unde
Bunicul încă mai așteaptă americanii,
Să-i bată în cuie
Crucea de pe casă.

Act de identitate

Povestea asta ar putea fi una
Strict comercială,
Un act notarial pe care
Se văd numai stropi de cerneală.
Ar putea fi doar o veste
Cu avioane și îngeri fără păcate
La manșă...
Nu,
Nu mi-e milă de tine,
Doar
Adevăr îți zic,
De aici din mijlocul râului
Pe care un puști gol îl trage după el
Spre orașul cu toate scursorile
Unei societăți de consum.
La liziera testamentară
Moștenitorii de drept
Trec prin zgârâie-norii
Așezați în cvartal
După anul de naștere.
Totul iese curat, asortat pe nuanțe,
Din acest șifonier de predigistator,
Din locul unde
Larva de fluture se hrănește
Cu certificatul de căsătorie
A unei generații întregi
De strămoși.

Pâinea cea din ziua de azi

De cele mai multe ori
Nici nu îmi mai este foame
De pâine și sare,
Doar mimez ritualul prânzului
Și pe cel al cinei
Din trapeza de monăstire.
Spun rugăciunea de mulțumire
În gând și cu brațele întins
De-o parte și de alta a spătarului,
Este singurul detaliu ce-a mai rămas
Din jilțul cu furnir de mahon.
În pustietatea mea locuibilă
Nu caut alinarea doar
Un ciob din oglinda în care
Lumea a rămas răsturnată.
Clepsidra e spartă.
Abia de legumesc cu lingura
Prin strachina cu un bob de mei
Și păcate imposibil de spălat
În cristenită.
Fabrica de pâine și-a închis porțile.
Nu protestez;
Foamea mea este pașnică
Precum menestrelul
Ce doarme cu capul pe o pernă
Din cap până la călcâie,
Cu viespi tăvăliți prin polen.

Scrie la ziar

Mi-e tot mai indiferentă
Necuviința care mătură strada
Cu părul meu ,
Nu cu mătură din fascii de carpen.
De ce mi-ar păsa că ninge cu pietre
Peste prunii din livada ecleziastică
Și sub everest înfloresc macii otravă?!
Iaca, scrie la ziar
Că a luat foc benzinăria din sahara,
Că banchiza de la polul sud
S-a topit ca untul englezesc...
Vin peste noi toți abrigenii și stăpânii lor.
- Gazetele mint!
Mă amăgesc și-ți vorbesc despre cum....
S-a ridicat la cer o lespede întreagă
De pe mormântul
Mareșalului împușcat la jilava.
Semnul ăsta este național,
Dă din mâini și picioare,
Prinde rădăcini relative
În aerul uscat din salonul
Celor ce tușesc convulsionar.
Rabd boala secolului industrializat
Și iert insecat care a ros sistematic
Din măduva șandrmalei
Care se prăbușește peste noi
În genunchi.

Un bufon cu pudră în perucă

Sărbătoresc la lumânări din seu de vițel
Locul meu garantat
Din tomberonul
Cu imagini postmoderniste.
De ce aş purta vină personală,
Ori motivație pentru ispita umană?
Sunt ceea ce ați vrut voi, prieteni,
Să fiu;
Un funcționar care semnează
Condica de prezență la fix
Și iese pe ușa circului,
Unde, un bufon cu pudră-n perucă
Va fi închis peste noapte
În cușca plină cu lei.
Frica scoate gheare, mușcă din placenta
În care puiul de fiară se înfășoară
Ca în năframă de mamă.
Pe sub cupola fără zburători la trapez
Trece liliacul cu capul pleșuv
Și lipici pe coate.
Este miezul nopții în inima
Târgului patriarhal și
Răgetul nașterii naturale
Nu mai poate fi estompat de calxoane.
Eu îndrăznesc,
Sărbătoresc prima respirație
A micuțului prinț
Și sarea îmi trece din ochi
Peste realitatea dură ca o infirmieră
De la reanimare.

Proprietarul de colombine

Vezi

În borcanul cu talaș clorinat
Cum puiul de hamster
Se prinde cu unghii rozosine
În scamele vieții?
El este sclavul meu preferat!
Îmi ghicește dorințele ...
Îmi repetă dimineața și seara,
Că ... sunt
Frumoasă, deșteaptă
O colombină
Cu inima prinsă în ace de siguranță.
Îmi face nod la batista pătată cu ruj
Să nu uit ,
Să nu simt cum sufletu-mi iese
Ca ghiuleaua prin gura de tun.
Punct.
Eu sunt proprietarul de drept
Al bestiarului din cristal,
Un cetățean loial contingentului
Și căruia nu-i pasă de cele câteva
Tumbe care amestecă în sticlă
Salivă și sânge de om.
Din fotoliul meu cu piele de vițel,
Bat din palme, țopăi ca sălbaticul
În jurul arborelui descărnat de omizi.
Beau, iubesc, dorm fără vise
Pe asfaltul împușcat cu popcorn.

Nu sunt un revoluționar

Azi

Ar trebui să fii lângă mine,
Să-mi tragi perechi de palme peste fața
Brăzdată de ger.

Să spui o dată și încă o dată:

-Ești lașă!

Nu.

Tu ești milos și nu o vei face...

În scaunul cu roțile din capătul mesei,
Ochi în ochi cu durerea mea muritoare
Este doar o dâră de nuanțe albastre,
Panglică de mătasă
Căzută din pălăria anei karenina.

Dacă aș fi fost nebunul întruna

Mutat pe tabla de șah

Aș mirosi și azi a degete îngălbenite

Cu tutunul generalilor albi.

Nu sunt un revoluționar,

Nici cobai

În tot acest experiment care

Își are rostul lui

În clipa coagulată ca o pipotă

De pasăre despicăță în baionetă.

Garda s-a schimbat la palatul de iarnă.

Capelanul care a vegheat arestații

Este liber cugetător.

Pe sub bluza mea de mătăasă

Ajung prima la ceasul de la universitate...
Ți-am dovedit încă o dată
Că sunt un mare predigistator;
Scot din poșetă iepurași mov
Și pe gură, cuvintele care mi-au lipsit
De când ai plecat către tropice.
Pietonii sunt grăbiți și nu văd
Pe sub bluza mea de mătăasă
Inima cum arde.
Se incinerează încă un necunoscut
În mijlocul mulțimii
Care merge cu capul în piept
De-a lungul amiezii toride.
Tu întâzii, ca întotdeauna,
La întâlnirea cu mâinile, cu ochii,
Cu trupul meu de păpușă supusă.
Între timp,
Aș putea afla totul despre moartea
Printesei...
Nu o voi face.
Peste durerea gata încheată în noapte
Mă preling ca jivina fără de blană.
Picături de roșu rămân pe pereții
Orașului cu inscripții bezmetice.
Tu întâzii la execuția mea publică
Din inerție.
Și....cad bombe în încrețiturile bulevardului
Unde își face intrarea cu lauri
Tramvaiul cu cai și produse de parfumerie.

Partea asta de duminică

Polițistul a greșit
Numărând pân' la zece ... în gând.
Alt prieten din copilărie este strivit
Pe șinele gloriei
Care ne privește indiferentă
Din interiorul unui tub de neon.
Fenomenul e optic.
Au luat act de poziția mea
În fața betoanelor
Rădăcina platanului și
Toți administratorii depozitului
Cu fier vechi.
În partea asta de anotimp
Este mereu sărbătoare muncitorească.
Se perpelesc lozinci,
Se bea bere veche la sticlă...
Totul este aproape perfect
În teritoriul cu cea mai mare rată
De nedumierire a poporului.
Eu nu cred că există o pagină albă
În memoria mea, colo o...
Femeiușcă umblând gârbovită
Pe strada cu golani ce joacă șeptica.
La birt se cântă din rărunchi
De inimă albastră:
Cratița din bucătăria socială
Are emailul sărit.

Numai boierii nu se duc la talcioc

În iadeșul de pasăre sacrificată
Până și floarea de glicină
Și-a înfipt adânc
Ghearele și caninii.
Tremură de furie neputincioasă
Grădina cu mandarini sălbatici!
Martorul meu a văzut toată nebunia
Care se plimba cu canișul în lesă
Și țigară de foi în colțul gurii.
Rânjind.
În partea opusă a poemului,
Măturătorul de stradă
Citește soarta în zațul de cafelei...
Da,
Îl așteaptă o altă noapte foarte murdară,
Un drum lung prin
Cenușa cartierului;
De la centrul lumii către periferia,
Unde câinii maidanezi ling mâna
Șoferilor de pe limuzine ce miros a miri.
Numai boierii nu se duc la talcioc
În fiecare dimineață de joi.
Îi aud cum tușesc,
Cum își târșesc papucii vechi
Printre rafturile bibliotecii
Cu uși secretizate
Și cele o mie și unu de sipete
Pe care le-au cărat după ei
Din bizanțul grecesc.

Cartea de care mă tem cel mai mult

Aveți grijă, acolo este muzeul!
Un turn apărat de bufnițe albe;
O mulțime de păsări ciudate
A cucerit orașul și mestecă în plisc
Prezentul, trecutul și viitorul
Cavalerilor teutoni.
Mâna destinului este chiar
Camerista hotelului,
Femeia care spală, bate covoare...
Face bătăături la mănușă.
Prin ața trasă cu acul,
Pielea personajelor se vede
Limpede ca marea neacoperită de alge...
Din burugul cu piața ocupată
De cântecele sparte în dinți,
Trubadurii în tricouri albastre
Vestesc
Evenimentul despre care...
Prefer să vorbesc într-o altă ediție
A cărții mele
De care mă tem cel mai mult.

Triumf general

Berzele tinere țin nounăscutul
Legat în fașă de gâtul prelung.
De data asta, da, trăiesc
Cu intensitate maximă
Evenimentul monden.
Urc și eu scările din oțel
Către ospățul din cer.
Păsările albe sunt surorile mele.
Lasă dovadă de cântec morțesc
În cântec de leagăn.
Da, este o zi specială și
Pentru primarul ales.
Un triumf general
Consumat printre pubele cu stele
Și în casa din care
Tenorului cu cancer la gât
Se aude tropotind pe podele.
Libertatea mea trânteste geamul
Spre stradă.
Apoi, se așează turecește,
Citește în beznă
Scripturile scrijelite de
Braille.

Filmarea continuă

Grifonul roșu iese din vitralii.
Își cere dreptul său din istorie
Și un sfert din buzunarul
În care a zăbovit inima reginei maria.
Muzica alămurilor nevinovate
Se aude din sala
Cu oameni închiși etanș
În floacoanele cu aqua guerlain.
Din cișmeaua stradală curge alcool
În gura copilului dăltuit
Din marmură de carrara.
Filmarea continuă!
Cum să ies din stop cadru,
Să îmi fac rondul de noapte,
Pelerinajul în jurul catedralei
Din care nu mai este nimic?!
Liturghia de la miezul nopții
Zace cu limba tăiată
În gazonul ciuruit de cârțițele oarbe.
În agora literară
E sfâșiat în cuțitele lungi
Vițelul cel gras. ..
Ziua se îmbibă în sânge și oțet aromatic.
Prinții și cerșetorii poartă cu smerenie
Ochelari de cal pur sânge arab...
O ultimă dublă!și figurantul cu alzheimer
Își scrie memoriile în vopsea tempera.
Zidul plângerii e mânjit cu grafitti.

În fiecare zi de sâmbătă

Îmi spăl sufletul cu săpun de rufe.
Iau pana și cerneala pe umăr
Ca pe o cobiliță în care atârână
Luna și soarele.
Este o dovadă de înțelepciune
Sau doar ... o rutină?
Ar trebui să-mi pun întrebări serioase
În timp ce refac drumul vechi
Spre patul plin cu mere sălbatice.
În fiecare sâmbătă locuiesc pe trotuare
Ca într-o eprubetă aburită cu gura.
Iau notițe ca oricare savant
Care a pus gaj cu viața.
Mda,
Anul ăsta zăpada este tare,
Tare vicleană...
Fac observația și caligrafiez
Câteva ghiare de porumbel voiajor
Pe contrafortul cetății
În care intră
Prima divizie de blindate
Pe ziua de astăzi.

La bufetul din gară

Am zăbovit destul
La masa asta goală și cu vedere
Spre fântâna secată ca țâța
Refugiatei politice.
Este un seism general
În înalta societate
Și la colțul barului cu alcoolici
Tot mai furioși.
Eu port cutia milei printre trepădușii
Năpădiți de maladiile copilăriei
Pe care au pierdut-o demult
La barbut.
După mai multe zile pierdute
Prin lumea fără nume,
Fac frisoane și sociologii și
Judecătorii angajați să curețe
Vagonul în care s-a sfârșit călătoria.
La bufetul din gară
Cafeaua-i gratuită ca oxigenul
Curgând prin tubul înșurubat în
Plexul muribundului.
Hiroșima arde survolată de enola gay.
Alt nor vulcanic cerne cenușă peste
Peronul cu urme de toc-cui.

Pasul de coridă

Femeia asta-i nebună și
Ne înneacă în lacrima ei...
Deasupra, cerul e roșu și surd.
Numai piața viermuiește de turiști.
Care au plătit peșin
Să vadă moartea acasă la ea.
O matroană planturoasă
Dintr-un oraș fastuoas.
Sclavul își hrănește stăpâna la ore
De dinainte gândite
Și eu...
Mi-am înfipt deja degetele
Între coarnele ascuțite de vreme.
L-am prins pe cel mai mare bandit
Din istoria conquistei.
Un hoț sunt.
Un recidivist ajuns preatârziu
Dinaintea judecătorului.
Datoria mea de aproad este
Să-l fac pe uriaș să-și ceară iertare
De la publicul
Pe care l-a zdrobit în picioare...
Dau dovadă de pricepere
În mânuirea capei, a spadei...
Mda, lupt pentru un moft
Nu pentru viața pe care
Am pus-o jos,
Pe haina cu noroi și
Ștrasuri de paradă.
Din cotloanele lumii nefericite

Mulțimile urlă online,
Nu le aude mai nimeni.
Se mestecă gumă
În arena cu toredorul
Ud la subsioara
Cămășii din care curge mătasea
Ca o salivă de libelulă strămutată
În grădinile alahambrei
Victima-i roșie-n barbă..
Capa-i neagră
Și cu o mulțime de stele
Pe diagonală.

Argumentul meu forte

Trăiesc doar cu pâine și apă,
Dau din norocul meu
Zeciuală văduvelor și orfanilor.
Șterg cu mare atenție
Urmele sandalelor
În care am umblat o vreme
Pe lama credinței.
Argumentul meu forte
Este talpa piciorului,
Epiderma aia plină cu spini tineri
Și călcâiul cu potcoavă
Din ce în ce mai subțire.
Lucrurile frumoase sunt minuscule
Ca monedele culese de arheologi
Dintre ruinele sarmizegetusei,
Ori ca muierile matrozilor
Ce pleacă la moarte
Direct din așternutul fierbinte.
Trăiesc într-o amiază continuă
Fără umbră și fără grija glicinei
Ce se agață ca o curtezană nedorită
De ziduri.
Dinaintea hărții cu arborele genealogic
Stau cele o sută de zile în care
M-am prefăcut că exist.

Întrunire de familie

Îmi scot pălăria din pai
De orez.
Îmi salut bunicii, unchii
Și toate mătușile
Care stau în capod
De-a dreapta și
De-a stânga
Crucifixului de argint.
Procedez cu evalavie,
Ceremonios,
Ca și cum aș avea de-a face
Cu personajele unui film mut.
În oglinda din peretele
Cu tapet de ros de molii,
Criminalistul de serviciu
Caută acul în carul cu fân.
-Amprente!!
Mă corectează dânsul
Și...
Becurile din pomul de crăciun
Se sting instantaneu.
-Am avut electricitate!
Constată până și
Bucătăreasa mioapă,
În timp ce noi
Suntem criță
De vin acru și metafore dulci.

Nebunia ne perpela

Apoi...
Mi s-a părut că făpturile acelea
Se rostogoleau cu butoiul
În care
Alt diogene poliza nestemate
În gură.
Înțelegeam că ...
Nici nu mai exista un loc sigur
În fața mimozelor carnivore.
În capela fără perdele.
Săracii și bogații alunecau
Pe coji de beton și banane
Iar aerul ...da, aerul
Era mult mai sclipicios
Ca șerpoaica la împerechere.
Numai computerul
Lucra inteligent, rece, la obiect...
Peste noi toți la un loc,
Țâșnea ploaia direct
Din vârful degetelor
Celui răstignit pe durere.
Perechilede porumbei se ridicau,
Dispăreau din peisaj
Precum aburul ceaiului
De iasomie.
Asta a fost ieri!
Azi mă perpeliiți pe rug
Din lemne virgine...
Eu vă spun adevărul
Ca și cum aș culege fructe

Direct din pomul cunoașterii!
Lemnul scrâjnește,
Scara se frânge sub talpa-mi
Nesigură,
Ca oasele păsării
Azvârlită în uleiul ce fierbe.

Levantul ne vinde smirnă și tămâie

Până și negustorii de limonadă
Au cuferele cu peceți și însemne
Ce-mi amintesc de suburbiile
Continentului vechi.
Levantul ne vinde
Smirnă și tămâie pe grâne.
Ca un spin de rodie
Stă înfipt cerșetorul în zidul bazarului.
Peste cornul de aur
Văd cocorii din smalt alb
Cum vâslesc prin albastru probabil.
Pe sub crucea lor, printre noi,
Mucegăiesc
În codexuri fără număr de inventar
Lucrurile cele mai de preț.
Se împarte orientul
Pe tabere de refugiați și
Dervișii
Plătiți să presteze servicii turistice
Pe întregul sezon,
Se rotesc ca jungherul unui sultan
În rana fanarului grec.
Personajul meu preferat
Nu mai vinde apă rece, rahat...

Pe rugăciuni

Când vine vorba despre
Revoluții
Vorbesc în felul meu ,
Evaziv,
Ca pricopsitul care a făcut
Drumul golgotic
Angajând o lectică și doi cărăuși.
Am gulerul alb la cămașă;
Mă feresc de destinul minerului
Și de bălegarul care îngrașă planeta;
La radio se dă ora exactă:
- ...în piața tian an men
A înflorit hibiscusul.
Roșu chinezesc crește noaptea
La metrou, la teatru ...
Tot puncte nevralgice și unde
Văduvele negre atacă în haită!!!...
De jur împrejurul capului christic
Cununa de vise dă frunze de sticlă.
Coșmarul iminent aprovizionează
Soldații cu puști
Și pompierii cu apă.
Sunt așteptată
Cu un flacon de calmante
În orașul
Unde sfinții pictează icoane
Pe rogojina croșetată
Din fir de gutapercă
Și trestii de zahăr.

Într-un mocasin

Îngerii și ritmul hard rock
Urlă,
Se contorsionează pe scândura scenei
Microfoanele.
Toți își fac datoria
Aruncând în aer cu alămuri și
Câteva scaune fără oameni.
În haosul general,
Sufletele umblă fără haine pe stradă.
Frumos și gol ca la întemeiere
Orașul își face de cap
Pe sub tuburi de neon ivoriu.
Da'
Ce știi eu despre dragoste și viață?!
Despre locul unde ultimul
Copac înflorind potir de lalele
A fost smuls cu forcepsul
Din parcul tineretului liber.
Într-un trup de mortar
Eu locuiesc cât de cât confortabil
- Este încă bine și calm pe aici!
Îmi zic și-mi continui somnul de frumusețe
În dupăamiaza închisă
într-un mocasin uzat de transumanță.
Visez cercul polar, nu o cale ferată
Pe care ghețarul vine...vine...
Moment potrivit pentru o altă

Dublă celebră
Cu...
Și mai celebrul leonardo di carpio.
Este o peliculă foarte bine jucată.
Fraților, nu disperați!
De pe tavanul
Cu amorași și nori cumulus,
Cad în așternutul vostru
Cu dantelă de flandra
Fetișcane fardate și
Cu cizme cazone
Pe picioarele goale.

Furia mea curge

Între colonadele de gheață artificială,
Femelele pinguin
Pozează cu turiștii ce au cucerit
Cu bomboane mentolate
Grădina zoologică.
Se trezește ninsoarea ,
Curge stropul de apă
Gata să spele
Palmele ucenicilor de zugrav.
Nu mă las păcălită
De imaginea retușată,
De regie și de toată povestea
Cu pălăria ta demodată...
Știu,
Vom muri mână în mână
Prin gangurile acoperite
Cu coviltirul zăpezii urbane,
Golani iremediabili,
Ce spărgeam odată pahare din zahăr
În gură.
Sunt atât de rare gesturile de frumusețe
Și furia mea curge prin venele retezate
În lumea largă...
Pe ruinele igluului din antarctica
Păunii albi foșnesc penajul de sărbătoare.
-Să înceapă balul!

Poruncește aprodul în smoching fără cusături,
Fără nasturi.

Paharnic

Ultimul scrib al dinastiei mele
Își sigilează jurnalul de luptă.
Întoarce clepsidra și ...
Așteaptă
Telefonul de la ora mesei.
Sunt tare leneșă în dimineața asta,
Ca o pisică angora
Care mai are o noapte până să nască.
Cui îi mai pasă de artă și istorie
În clipa pe care o poate modela
După chipul și asemănarea sa??
Din budoarul cu urme de șoareci,
Stăpâna pisicii strănută.
Alergia s-a generalizat într-o clipă
Pe tot teritoriul pierdut la jocul de pocker.
Ar fi trebuit să fiu vigilentă,
Să-mi adun toate puterile,
Toți prietenii
Cât mai erau copacii verzi
În grădina icoanei.
Se anunță ger cu sare pe rană
Peste citadela din care
Fetița cu chibrituri a fost alungată
Cu bolovani minusculi de sare amară.

Balet

Prin centrul ochiului public
Trece prima lebădă de la balșoi-teatru.
Și-a dezlegat limba
Și nojițele pantofilor de saten roz.
E fericită să mai poată atinge odată
Asfaltul ciuruit de tinerii grauri .
Eu stau la galerie
Cu picioarele legănându-se
În gol abslout.
Lumea bună, în veșminte de purpură,
Umple rândul din față.
Se aplaudă din fosa orchestrei...
Ritmul dansatoarei iar se amplifică,
Suim laolată spre portalul
Sprijinit pe umerii a zeci de coloane
De marmură rece...
Materia s-a dezintegrat în monade și
Alt pas singuratic mi s-a prins de botină,
Așa, ca un ciulin voiajor
Într-un caier cu lână de aur.
Nu mai am scăpare!
De jur împrejur
Peisajul este o bucată de o cretă
Pe care omul cu bagheta

Scrijeleşte numele câtorva
Salariaţi umili de la intendenţă.
Unde ne sunt maeştrii?
De la picadilly până
În vârful mesteacănului siberian
Luna albă a pus vârful piciorului.

Doamna din orient express

Doar un bob de cafea
Cu pălărie verde şi
Pamblică îngustă de catifea...
Atât se zăreşte prin horbota perdelei
Din vagonul orient express.
Constat că e iar dimineată
Pe linia moartă... şi că,
În buzunarul jenşi-lor rupţi
Zornăie bănuţii
Scoşi de un secol din circulaţie.
În tinereţe am fost o prinţesă
Ce-şi făcea apariţia
Din cutia muzicală a unui
Flaşnetar veritabil.
Mai aud şi azi cântecul ușor destrămat ,
Aşa ca o dramă dintr-un cartier nevoiaş.
În târgul ăsta de provincie planetară,
Un alt ins îşi schimbă iubita
Pe o țigară.
Are gâtul lung păcătosul,
Omul
Ce-şi poartă destinul
Pe două cârje de sticlă industrială.
Se revarsă zorii peste chitila.
Cântă la munte cocoşiii.

Eu... doar

Șterg rujul gras de pe marginea ceștii

În care zăpada topită

Printre degetele mele

A prins o coajă foarte subțire.

Pictură abstractă

Intră aerul prin măduva trâmbiței.

Instrumentul sună a slavă trecută.

Soldații s-au ales de caporali

Și de sergenții care acum

Deschid larg porțile popotei.

Vom lua cina la lumina

Stelelor de pe umăr

La o masă străină.

Nu este cu puțință ca

Noi să fim cei de pe urmă

Care își vor deschide aripile!

Fac un pas înapoi prin viața

Care curge în culori de apă

Spre gura canalului panama.

Obrazul războinicului este

O pânză țesută de femela-păianjen.

-Ce ar mai putea să ni se întâmple aici

În galeria cu pictură abstractă?

Repetăm întrebarea până la epuizare

Fără să vedem cum

La răscrucea cu

Omul de la circulația rutieră

Au năpădit pe furiș imortelele.

O sticlă de parfum mov

Mă prăbușesc așa cum podoabele
Se desprind de la gâtul unei moarte
Și devin țărână.
Mă adun cu genunchii la gură;
Sunt un ghem de nervi
Rostogolindu-se
În fața puterii ce-și arată colții.
Stolul gândav de rațe
E gata de drum.
Au sosit la țănc și vânătorii cu
Ogari fără lesă.
O sticlă de parfum mov,
O singură femeie sunt
Printre bărbații
Care juipoaie pe viu adevărul.
Legea vremii are și ea
Cerăcane liliachii...
În ambuteiajul de
Automobile de lux și fetele
Care servesc invitații,
Ploaia curge peste șampania
Gemând în butelii mici de plastic.
-Picknicu-i gata!
Anunță triumfal bucătarul,
Apoi râgâie în amiaza cu lavanda

Sechestrată în sticla de parfum;
Obiect de lux este evenimentul
Peste care pianistul trasează liniile
Unui nou portativ.
Din fericire,
Mozart încă nu s-a născut.

Galopantă este povestea

Ametistele se negociază pe falii
Și în galeria de mină
Duhnesc fructele de pădure.
Consumatorii au pietre la rinichi
Și e defect sistemul de avertizare
A fricii pe care
O neutralizăm cu alcool.
Galopantă este și odiseea din
Computerul meu personal ,
Un organism sofisticat,
Independent de noile aspirine,
De frânghia de naylon
Și fiecare fir în parte din gazonul
Pe care l-am întins peste lenjeria intimă...
Un șal fastuos leagă între ele
Casele de amanet;
Trece strada șontâc
Și nimeni nu –i bănuiește
Pasul de dansatoare care a fost
Cu diamant în loc de ombilic.
Este primăvară succulentă
Ca siropul de mentă
În mijlocul țării.

Aș vrea să știi
Că te aștept
Liberă ca lumina
Care se despletește femeiește
În dinții unui pieptene din
Argint topit în flacăra lumânării.

Grădini cu flori macerate-n alcool

Se bate în ițe și spată tiparul perfect
Al covorului pe care
Bărbatul se roagă cu toată viața lui
Îndreptată spre mecca.
Lângă el, femeia-i încă frumoasă
Și așteaptă sub veșmânt de mătăasă.
Numai ilustrația muzicală
A secvenței contemporane
Lipsește din acțiunea filmului
Cu prinți și cămile rătăcind
Pe drumul nisipului.
Alți magi rostogolesc
Pe mărgelile de sticlă lumina.
Și bat din palme în mijlocul
Dansului din buric.
Salomee tot mai nebune se adună,
Țes vise interzise deasupra
Cortului cu flori macerate-n parfum.
Numai păsărea fără sânge în aripi
Evadează, survolează teritoriul ocupat
De gramofone
Și sângele ienicerilor aruncați în sus

De pe podul galata.
Neliniștea mea prizează tutun
Calmă, încărunțită ca cadână
Care nu va afla niciodată cota la bursa
Bumbacului.

Veșnicia în stare lichidă

Liniștea mea la maturitate
Este cu mult
Mai fierbinte decât lumânarea
Pe care o stingeam în laptele dulce.
Febra de primăvară
Vine pe nesimțite,
Mușcă buzele păpușii din
Porțelan ars în cuptoare la maissen.
Pe planul doi stau
Continentele întregi de anonimi;
Niște rufe tare uzate
Care moțăie în balasoarul incertitudinilor .
Așa, ca miliardarii în dolari,
Care știu din instinct unde le e locul
În fotografia de societate,-
Delfinii și-au ocupat locul în
Acvariul de cinci stele.
S-a pornit musonului și apele
Vin din cer cu mâl fertil
Pe robinetul apartamentului meu.
Este veșnicia în stare lichidă,
Clipă mai încețoșată decât ochiul
Cu cataractă.

De pe pervazul plin
Cu butași de mușcată sălbatică,
Își iau zborul palmele mele.
-O, da, eram altminteri în fotografia de serie!
Încerc să mă conving, insistând pe detalii
Ca o mașină de remaiat ciorapii
Aduși prin contrabandă de la paris.

Fericit în drojdia pâinii

Nu am crezut că voi reuși
Să privesc cu indiferență
Tot această atelier de manufactură
Aproape medievală,
Să văd fără ochelari
Bradul verde pe casa cea nouă.
Prea târziu am auzit
Cum paharele golite
Se ciocneau de pereți
Eu...
Pluteam pe o scândură
Acoperită în giulgiu de fum.
-Să ne întoarcem, tată, acasă!
S-o luăm de la capăt, te rog!
Promit că voi planta păduri,
Voi fabrica pentru tine
Hectare de hârtie velină...
Sunt un scrib rănit și flămânzit,
Care trăiește fericit în drojdia pâinii
Peste care îți torn
O picătură de vin.
La masa fără farfurii și tacâmuri

Ne aşteaptă copilăria-mi pierdută
Cu anafura în fărâme,
Purtată pe tipsia de aur.

Beau semne de dragoste

Cât priveşte revolta lăuntrică,
Soarta ţărilor de jos si de sus
Ține de monedele ce
Zornăiesc curajos
În dezbaterea conflictului dintre
Minte și inimă..
Nu am nici o vină
În păcatul care se derulează
Cu încetinitorul pe harta
Unei fețe de masă pătată
Cu sos subțire de roșii.
Sângele meu a fost extras și așezat
În exponatul rarisim;
Nici plantă, nici animal;
O himeră sunt
Ce aşteapă cu emoție
Închidera oficială a bălciului.
În vitrina decorată cu fotografia
Idolul muzicii din anul trecut,
Beau semne de dragoste
Pe săturate,

Mă înfrupt din humusul gras
Pe care mi-l aduce cu sacul
Un grădinar
Ce seamnă cu francisco de assis.
Destin de cetate medievală
Are vântoasa asta
Care ia în răspăr filele scripturii
Și numerele telefonului public.
Eu sunt extrem de atentă la mărunțișuri;

Trec sistematic în registrul de cassă
Cina obținută pe gratis
Și duzina de cămași cu mâneci lungi
Și legate de-a curmezișul
La spate.

În pantofi comozi și demodați

Un soldat de plumb stacojiu,
Un evadat care nu mai este gata
Să facă sluj în fața trompeților...
Cam atât este esențialul
Din tot conținutul cutiei
Cu pantofi comozi și demodați.
Merg de la un cinematograf la altul
Prin piața concordiei;
Am succes la publicul care,
În fântâna cu statui despuiate
Adună peștii morți și monedele calcinate.
În capătul celălalt al culoarului,
Cercetașul ridică telescopul spre
Lună.
Imaginea asta face impresie bună
Și toți papagalii în colivii
Cherăie.
Ne-am prins și noi de mâini,
De picioare;
Tragem în sus, tragem în jos..
Unul peste altu-n columă,

Facem istorie!
S-a luminat câmpia de la Waterloo
Sub cablul electric.
Cavaleria trece prin cărămidă
Și săbii sprintene de toledo...

Pironul din lemnul răstignirii

Crește, înflorește dar
Nu mai rodește
Pironul din lemnul răstignirii.
În cimitirul eroilor este răcoare și
Miros de vodcă siberiană.
Toți trei magii lumii din biblie
Unesc perfect punctele cardinale .
Apoi, mulțumiți de ispravă
Odihnesc un veac pe colțul mătălei.
Inventar!
Se aliniază legionarii...
Așa;
1234.... aerul sufletelor moarte
Trece din nou rubiconul.
Măcelul e proaspăt.
Pe cer se răsfâng sfinții și
Toate fațadele instituțiilor publice.
A pleznit de bătrânețele coaja
Măslinului se sub vezuviu.
Curge mir peste părul văduvelor
Care nu vor afla niciodată

Unde, cine, cum a fost bărbatul ulise.
Eu sunt felcera cu plasturele,
Cu iodul ce se toarnă pe rană.
Ție nu îți pasă dacă sunt oarbă,
Dacă pipăi tacâmurile de pe masa
Sub care cetățenii pompeiului
Sunt toți o cenușă fierbinte.

Sunt un tip analfabet

Șarpele tânăr își leapădă
Pielea veche, rezistentă
La foc și la apă...
Numai bună pentru a croi din ea
Cufere de călătorie.
Ușor, ușor...amețiți de distanțe,
Facem turul lumii meschine
Cu norocul începătorului.
Ca un gadiator glorios intru în marș
Fără să-mi pese de foamea leoaicei.
Iese luna din colivia de aur
Gravidă în al doilea pătrar.
Scade soarele pe cerul
Fără semnificații cartografice...
Pe sub teiii apostolici,
Perechi de contemporani
Își fac culcușul din ziarele
Necitie...
Și eu sunt un tip analfabet,
Țin minte povestea de familie

Și fiecare detaliu de la ospățul
Unde carnea albă, șunca roșie și
Frica asta teribilă
Au rupt blatul mesei de
La cina vânzării de frate.
Măști de carnaval
Mi s-au lipit de obraz..
Trag, scot ipsosul cu tot cu ochi,
Cu gura care mestecă litere
Sută al sută comestibile.

Toate cămășile tale

Dumnezeu mă judecă
Cu cana de bere neatinsă pe masă.
Îi stau dinainte
Cocoțată pe un mușuroi de termite
Din care caprifoiul crește, doare
Ca o febră aftoasă.
- Dezastrul le aparține insectelor!
Îndrăznesc,
Mă dezvinovățesc și formez
Un număr vechi
Pe telefonul mobil.
Îndrăznesc să le vorbesc pietrelor,
Despre cartea scrisă demult...
Pe podimul cu premiile oscar
Din anul ce vine
Pășesc trupul și sufletul
Într-un singur clișeu .
Sunt originală și frumoasă și...

Tăcută ar trebui să fiu
În acest anotimp în care
Până și filosofii au renunțat
Să-și mai pună întrebări
Despre bine și rău.
Între cer și buzele mele
Sunt toate cămășile tale,
Doamne,
Spălate și întinse pe sforile
Cu zorele sălbatice.

La mollen rouge

În gura mea care cântă
Piersicii s-au aprins.
Boala asta e molipsitoare și
Tu continui să mă strigi
Cu nume de stradă.
De unde să afli că...
Eu sunt cocoșatul
De la notre dames,
Omul tău, care trage de limbă
Cântăreața fără o mânecă și
Clopotul din turn...
Lălău și irepetabil
Îmi fac datoria prin orașul
Luminilor ce atrag
Fluturii lumii civilizate
La mollen rouge.

În captivitatea mea demodată,
Peste paharul cu șampania
Gata frapată
Inorogul se aruncă cu
Cornul de sticlă
În zidul subțire, de butaforie.
În urma lui,
Privirea mea adună numai fulgii
Ce cad din aripa îngerului alungat
Dintre balerinele lui henri laotrec.

După floarea zarzărului

Păcatul meu este cel al femeii ce
Caligrafiază cu ruj
Pe oglindă din camera de hotel
Numele străinului....
În cântecul acesta trist
Stau ghirlande galbene din
Globuri vechi de murano .
Se sparg sub papuc
Baloane de săpun și
Cupe de cristal scump .
Până-n zori de zi
Vinul bun ne îneacă
Simțul realității;
Suntem gata să iubim și chelnerul
Căruia-i plătim distracția
Cu... explicații.

Totul este un ritual decent ,
Calculat și reluat în nocturnă,
La ceas mic;
Când se lipesc cu salivă de fluturi
Afișele cu promoție bingo.
În parcul libertății ce ține drapelul
In avangarda unională,
Un copil autist trage copii la xerox
După floarea de zarzăr.
Asta e viața privită prin gaura cheii,
Un cerc trasat din compas
În jurul unui câine care latră la lună.
Dușmani și prieteni,

Ne bulucim în odaia verde și cu
Cu vedere spre iarmaroc.
Este o altă zi cu porțile deschise
La jocul de noroc.
Zarurile au fost măsluite
Ca un ten de femeie
Pe care machiorul
S-a jucat de-a
Dumnezeu atoaate creatorul.

Sunetul de luptă ne leagă

Doi papagali
Cu gușa plină de cuvinte
Mereu repetate
Stau pe verandă.
Mijește furtuna și culoarea
Din pene se duce
Peste frunza de philodendron.
Peisajul este aidoma
Celui din ipsos și carton,
Un proiect excelent
Pentru a cuceri fără dulciuri
Copilul dresorului.
Greu, ușor...
Sunetul de luptă ne leagă

De mâini și picioare,
Cu aripi și gheare .
Este o încoronare modernă,
Un timp al zeului tras pe roată.
Un schilav este omul care
Nu visează
În noaptea ce îl apără
De caniculă și șerpi veninoși.

Sunt la modă lămpile

În țărâna introvertită
Ca o adolescentă cu ochelari,
Pe blana ferestrei
În care ne răstignim unii lângă alții,
Încât îngerii nu mai pot să treacă
Spre rai...
Tu vii și îmi demonstrezi
Că iar s-a scumpit barilul de țiței,
Că eu nu mai dețin acțiuni la titanic,
Și că...
Nu mai e nici un sfaț în băncile de stat,
Nici legat în colțul batistei.
Moștenirea de la bunica

Este doar o gaură neagră.
Trec prin ea amintirile...
Azi
Sunt la modă lămpile
Cu unt de lemn și
Ciozvărta ne semnificativă
De adevăr.
Și totuși mai există un mod
De-a-i rezista nebuniei și...
Catranul urban care curge
Ca un covor
Pe sub picioarele noastre.
Suntem inegali,
Rege și regină;
Două păpuși în două perechi
De ciorapi cu ciufi destrămați.

Frica ghemuită ca o pisică, toarce

Stau într-un
Un curcubeu concentric
Sub nămețiș de nori
Pregătiți pentru altă ninsoare.
Alături,
Cavalerul și calul
Primesc ordinul cruciadei.
Suntem prins în chingi,
Cu poliță de asigurare și
Frica ghemuită ca o pisică,
Care toarce la pieptul
În care lovim cu pumnii ca
În darabane.

- Suntem cei mai curajoși
Din golul acesta de aer!
Ne intersectăm cu îngerii și
Nu știm cine suntem
În acest carusel din care ieșim
Cu abces pe inimă și carie
La măseaua de minte.
-Eu pot dovedi că întrebarea zilnică
Doare!
Țipă jocheul pe care
Iapa lui cea mai bună
L-a aruncat în țărână.
Cât de mult și cât de puțin
Este până la cerul în care
Porția dublă de adrenalină
Nu-și mai face efectul?
Iau cu polonicul drogul comun
Și teama de deoate
Se sedimentează ca o cenușă pe
Punctul nevralgic.
Geme achile învins
Și potcovarul înfige altă caia
În călcâiul care
Va trece peste alte și alte
Lucruri și locuri necunoscute.

Ca o mărgică spartă-n măsele

E vreme de whisky turnat în pahare
Pentru pasagerii
De la clasa business.
Stewartul zboară...
Navigăm pe automat
Timp berechet pentru piloții
Care joacă remi-online.
E timpul lor liber.
Nu-mi pasă
Cât himalaia se vede de sus
Ca o mărgică spartă în măsele
De un gigant care-și face siesta.
Dincolo sunt tomberoanele
Metropolitane și
Copii cu păr verde și

Smocuri de ghimpi pe șira spinării.

Capcana terestră

A luat forma evantaiului

Pe care îl pliează între degete

Femeia cu magnolii în păr

Și o mulțime de brățări conjugale

Pe glezna piciorului

Focuri bengale devorează oceanul

Și arborii cad în genunchi pe butuc.

Nu ne mai mai ajung adăposturile

Pentru oameni și animale,

Blestemul este de-a călători zi de zi

Doar cu două aripi scoase din uz.

Fragil și vesel este trupul de humă

În care adun calendare și date

Statistice din anii bisecți;

Câțiva sinucigași așteaptă să

Țâșnească vulcanul

Și cântă obraznic

De pe cobza unui menestrel

Ce își face loc în armura de fier.

Păsările colibri

Tu miroși a benzină ușoară
Și a fașă fără țesătură
Pusă peste locul de inimă.
Ne-am amestecat sângele și
Cuvintele de dragoste
În aceeași felie de pepene pe care
Un puști pofticios o devoră.
Am fi putut fi bărbat și femeie
Prin metropola în care
Entuziasmul se vinde la cântar
Ca orice otravă letală.
Eu dețin acte de drept
Pe amintirea și clipa uitată...
Te păstrez viu între filele
Atlasului cu eșantioane botanic,
Printre spânz și orhidee,

Tot flori ucigașe din naștere.
Cât de nepăsătoare pot fi
Păsările colibri,
Așa, cum tremură în vid
Și-ți picură nectarul sub limbă!
Îmi vorbești tot mai împleticit
Despre orizontul oranj și
Focurile de tabără...
Despre gangele care a înghețat...
Ca un os de animal preistoric.
Ar trebui să mă ierți
Ca sunt doar una dintre miliardele
De primare care ies din groapă
Cu negru uman sub unghii
Și-n părul retezat peste umeri.
Locuiesc de la o vreme
Într-un buzunar din mătase verde,
Loc berechet să privesc
Cum tagore raindranath cultivă
Între cer la pământ,
Camelii sălbatice.

Balul noului guvernator

La gura sobei cu propan
Ce ucide amanții cu încetinitorul,
Între patru pereți de lemn mahon...
Oamenii din parafină policromă
Se cunosc între ei.
Se fac și se desfac perechile
Pentru balul noului guvernator.
Sunt gata de moarte
Și bestiile și gladiatorii...
Canalul colector strălucește ca
Dintele unui țigan cu avere.
Ne mai lipsesc numai steagurile
Și încă
O mie de ani de urcuș forțat
Pe muntele împodobit
Cu porumbelul lui noe.
Doar,cheile raiului ruginesc argint

La brâul sfântului
Ce rezemă cetatea cu stâlpii totemici.
Aș vrea să mint din instinct...
Să sare peste cuvintele înguste la minte,
Să scad cu câteva tonuri
Furia torentului
Care spintecă stânca de cremene...
Nimic din toate acestea nu îmi aparține.
Greșesc rar și apăsător
Ca un cuvânt pe care
Până și logopedul cel mai iscusit
L-a măcinat zdrobit în mojar, ca pe praful de stele.

Lacrima privighetorile de la katin

Dar, eu mă deosebesc
De umbra-mi
Care linge pământul...
Și totuși, ochiul lentilei mă minte.
Crochiul acesta mi se împotrivește
În tot ceea ce spun
Despre noaptea cu pielea umezită
De lacrima privighetorilor de la
Katin.
Stiu popoare întregi de licurici
Mari cât bobul porumbului ,
Mulțimile care mă strivesc,
Mă apasă cu obrazul
Pe masa cu ziare și linguri pentru
Trepăduși nevăzuți.
Eșaloanele din rândul următor
Întind mâinile,
Caută cu disperare
Cântecul viorii care nu s-a născut.

Tu nu ești aici,
Doamne!
De jur împrejurul drumului meu
Oasele păsărilor fără chef de plecare
Luminează cu fosfor
Ca un creier comun rostogolindu-se
Prin zăpezile ce au dispărut
În mulțimea gălăgioasă, gata de paradă.

Pâinea s-a scumpit sezonier

Nu azi, nici mâine...
Poate ieri .
Să fie fost într-o duminică grasă
Spectacolul
Prin care treceam
Ca printre sulitele unui trib pierdut
În mâlul amazonului.
Șarpele-i tânăr și trifoiu-i domestic.
În urma noastră,
Pe brânci,
Grădinarul japonez
Plantează cartofi.
Comestibili.
Pe domeniul de unde
Îmi iau haina pe umeri și lumea în cap,
Iisus hrănește corbi și lebede.
Fără alegere.
Pâinea s-a scumpit sezonier

Pe lac și în codrii care delirează în ger.
Nu, nu disper!
Sunt aici, în biroul meu
Cu o mie de aparate
De cules date și vederi colosale.
Dincolo e podul din palmele tale,-
Rigid, strălucitor...
Ca un țipar conservat în formol.

Acolo, ninsese

Așa cum ne ținem de mână
Suntem mai mult decât un scarabeu
Descoperit în sarcofagul faraonului;
Mai frumoși decât o agrafă de păr
Podoabă strălucitoare
Și de pe care
Smălțurile pleznesc de plictiseală.
Cine are nevoie de altă
O piesă improvizată pentru
Nocturna lui chopin???
Instrumentul cântă singur
În stepa cu secara dată în pârgă.
Pe celălalt mal plouă și
În lumina abia deslușită
Abatorul de păsări ia foc.
Acolo, da, acolo ninsese odată
Îmi spune stăpâna în șoaptă,
Și văd prin fereastra stropită de muște
Săniile cu femei ce-și scot de pe piele
Șiregurile lungi de mărgele.

Înaintează prin vis și nisipul
Stocat într-un coș cu gunoaie...
Discutabil și din întâmplare.
Sunt insignifiantă, imperfectă și
Roditoare ca o podgorie
Năpădită în toamnă de grauri.

În dantela mănușilor

Pianul ar corzile roșii,
Cuțit de platină are starapul...
Eu sunt încă liberă și aș putea să plec
Pe propriile-mi picioare
Din fața trenului care vine
Fără șine,
Peste degetele mele
Așezate pe rânduri
Ca o plantație de lebede tinere.
Până la urmă
Învăț reguli tot mai nesigure,
Desenz hărțile unor teritorii
Necunoscute aici,
Pe masa acoperită cu tablă zincată...
În bucătăria de țară
Numai păianjenii observă că sunt
O femeie cu aripi din celofibră
Ce se topește la apă.
Foișorul casei noastre

E plin cu pui de păsări
Ce-și ascund mâinile rănite
În dantela mănușilor .
Ca pillat din pont
M-am spălat de trei ori pe ziua asta,
De senzația că aș putea să fiu
Eu cel ce plantează întrebări
Primăvara,
Și culege în vară
Răspunsuri.

Un balonzaider din anii '60

Fără repere,
Așa ca o făină spulberată
Între degetele patiserului
Este cartierul meu vechi;
Un balonzaider din anii'60,
Piele sintetică trasă
Pe sub penajul cucuștiucului
Care cântă pentru firimitura
De pâine în amestec cu diamante.
Sub pervazul blocului turn
S-a încins bitumul fără soare,
Curg într-un tiraj fabulos verbele
Și mai ales frumoasele substantive
Care ar fi trebuit la vremea lor
Să se împerecheze, să perpetueze
Specia muritoare.
Nu a fost să fie!
Îmi zic

Și iau tramvaiul,
Prind un loc fără ordine
Lângă hipyotul
Care-mi smulge geanta
Și inima din piept
Cu două degete arse de nicotină.

Peste care se iubesc strugurii

In ascensorul capitonat cu
CertIFICATELE DE NAȘTERE
Ale unor generații fără pretenții,
Peste pardoseala ridicată
În scripeți de probă,
Stă întins ca un preș țărănesc
Îngerul vagabonzilor.
Un valet fără stăpân
Sunt și eu,
Dinaintea orașului în care
Până și marmura din soclul
Statuilor ecvestre
Se macină-n făină de orz.
Călătoresc printr-o țară rotundă,
Cerc în cerc mă învârt
Ca piatra pe care ștregarul de ieri
O aruncă în heleșteul cu nuferi.
Unii mă sărută, alții mă mușcă,

Tu doar mă minți că sunt ...
Carafa cu vin peste care
lelele saltă cu poalele-n brâu.
Lecția despre sănătate s-a încheiat.
Un tratat nici vesel, nici trist.
Populația de știmate țipă-n pustie...
Tu ești cel așteptat,
Demiurgul peste care
Ftizia și norocul au trecut
Ca mărfarele pline cu deținuții
Politici.

Numai o străină

Mamă,
Nu mă recunoști?!
Sunt eu, ti-o spun, negreșit
Sunt cămașa ta,
Uniforma beumarin
Cu numărul matricol
Prins invers pe reverul de catifea.
Ce semne indescifrabile
Au căzut peste noi?
De ceilalți frați
Să nu mă mai întrebi;
Sunt numai o străină...
Un manechin din ipsos roz
Cu o duzină de
Jetoane transparente
Sub calota pălăriei
Pe care scrie : humperd bogart.
În jurul casei tale
Sunt pescarii beți

Și lotcile lor
Sunt pline
Cu flori de cireș chinezesc.

Artiștii trec fluierând

Îți vorbesc tremurând
Ca un bătrân ce a traversat strada
Pe loc interzis.
Nu te acuz,
Doar te mint că sunt frumoasă
Ca o rochie de la second hand.
Mai departe este paradisul,
Scena de pe Broadway,
Loc transparent prin care
Artiștii trec fluierând.
Trandafirii din hârtie înfloresc
În mâinile voluntarilor
De la armata salvării.
Alb.
Mult prea mult alb se dezlnăntuie
În paginile broșurilor despre
Cum să îmi păstrez sănătatea.
În clipa de grație
Îmi torni doar povești în pocal,

Culori în amestec cu
Vinul din anul în care
Au zbierat iezii aflați sub cuțit.
Doar mi se pare
Că moartea-i o primăvară,
Un câtec din cuvinte
Cu coajă atât de subțire
Că aş putea să o sparg din prostie.
Trec peste vis în picioarele goale.
Sunt un mim ce foşneşte între degete
Bancnote care nu au fost tipărite.

Eu nu am nevoie
De o pâine neagră întreagă,
Mi-e de ajuns un singur coltuc
Din cerul în care
Lupoaicele îşi ascut dinții
În halde uriaşe de sare,

Nu găsesc un titlu

Crezi că sunt un înger ?
Nu sunt
Nici măcar pasărea care sărit
Peste gard
Din ograda plină cu boabe.
Sunt umbra ierburilor
Care s-au iubit
Cu coasa țăranului
Vara întreagă.
Astăzi e iarnă...
Înaintează cu palton și manșon
Prin halta fără cai de schimb,
Fără poștalion.
Îmbătrânesc în ham și cu
Cravașa mușcându-mi din carne.
- O să ningă ...
Mormăie surugiul și suflă alcool
Între palmele cu drumul destinului
Colmatat de ninsoare.
Printre oamenii crescuți din asfalt

Himerele tropotesc
Din saboți de lemn olandez.
Nu găsesc un titlu potrivit
Pentru poemul de față.
Dar încerc.
Fără panică!
Respir sacadat
Ca și cum aș urca
Scările despre care se spune
Că duc către masa din rai.

Fungii cosmici cresc ca nebunii

Sindromul acesta stă în capetele
Rase de gânduri.
Briciul bărbierului lucrează
Fără normă, fără salariu de excelență.
Nu e boală, nu-i leac în familia asta,
Pe care să nu le fi testat
Generațiile sacrificate voluntar,
Ca pionul pe o tabla de șah.
Fungii cosmici cresc ca nebunii.
Se înmulțește drojdia ciumei
În covrigul comunitar .
Câinele își târâie coada,
Se retrage glorios de-a lungul
Lanțului tot mai scurt.
Unde-i darul promis?
- Va fi sigur paradă în paradis!
Mă amăgești și-mi plasezi pe șest
Un bilet de film alb-negru.
Trec pe firmament striptesele, cerșetorii,
Criminalii și jumătate dintre creatorii

De pantofi din piele de șarpe constrictor.
Fanfara nu mai deține nici o partitură
Și publicul bea apa cu otravă
Cu pumnul.

Pe muzică, sirtakis!

O mare de ochi uitați în fereastră
Și pescăruși plăsmuiți după
Chipul și asemănarea unui ocean
Din hârtie cerată.
Așa este inima care bate numărat
Pe secundele răzuite de pe fața
Acvariul în care știma se sufocă
Fără oxigen.
Un singur om pășește pe valuri
Căutând atlantida.
Umblă desculț printre
Garduri de sticlă și scoicile sparte.
Lagărul de concentrare a
Atenției generale
Mi-a apărut din nou
Din revelatorul fotografului amator.
Miliarde de fragmente de imagini
În sepia
Țin prima pagină a ziarului.
Ș'apoi?

Eu toc pătrunjel pe mușamaua
Cu romburi egale și nu vreau
Să știu că în taverna economiei globale
Studentii la arhitectură
Schitează case în ritm de sirtakis!
În spațiul lor privat din olimp,
Zeii joacă popice.

Strig din zid

Cu lămpaș de miner la banduleiră
Prin tunelul fără strop de noroc,
Alunec peste o ctitorie
Cu grad de risc la cutremure
Și la dinamită.
Mulaje de bărbați și femei
Se preling
Pe sub șalul meu vișiniu,
Intră prin porii catifelei,
Până la sânge.
Ghetele lor scâlciate și
Tot cărbunele ars
În soba mileniului...
Iată,
Istoria adevărată a patriei
După care,
Vagabonzii azvârl cu
Arșice și pietre de var!
În hangarul cu șomeri
Ce manifestează curajoși

Pentru pace și pâine fără de coajă,
Pânza de păianjen se țese
În liniște mormântală.
-Nu mai plouă cu spume!
Vă strig și plâng din zidul mei,
Când ar trebui să fiu fericită
Ca un turist japonez
Fotografiind bisericuța de lemn.

Facem cerc larg

Frica mea gestică.
Conflictul se va naște
La târgul de toamnă precis!
Un alt copil fără tată, fără mamă...
Traversează legenda
Legat cu frâu de argint
Peste pântec și gât.
Eu sunt martorul care jură
Că...a văzut, a pipăit
Jocul norocului ce se repetă
O dată la miliarde de ani .
Și lumina vine
De dinafra chibritului
Pe care-l tot aprind și îl sting.
Astrele toate au fost condensate
În imaginea pe care o privesc
Ca pe un tablou semnat
De un pictor flendurit și flămând.
Trec prin cartierul cu doamne
Ce își cufundă mâinile în leșie

Și-n note muzicale...
Facem cerc larg,
În jurul crucifixului
De de pe care foița de aur
Se ia cu tot cu retină.
Voi fi judecată pentru furt de lumină,
De un juriu care susține
Că... a aflat absolut totul
Despre moartea, viață...

Din biroul general

De ce nu strănut?
Pe cap și pe umerii mei
Stau ciorchini de ecuații nerezolvate
În anii de liceu .
Mă declar mulțumită că
În piața revoluției cotidiene
Răniții au primit cârje noi
Și umblă de colo până colo
Doar în cămașă și cu izmene
Pe ei.
Din biroul general
Se aude defilând în ritm
De vals vienez,
Kaiserul însuși.
Poporul meu nu trebuie să afle
Aceasta!
Vom ajunge și noi după o vreme
În centrul atenției.
Dumnezeu semnează ordonațe.

Ne dă răspuns prin
Foamea care ne unește,
Plebei și magistrați
În același oraș supus de inamic
La blocadă.
În europa încă este război.

Mahalaua metropolitană

Lucrarea asta este
Ca degetele de infirmieră
Care prind, duc și incinerează
Cearceafuri pătate cu iod și
Degete amputate
Pe frontul indiferenței generale.
În casa de paiantă prospătă
Visele mele au miros de migdal
Și cangrenă veche.
Dumnezeu nu are de-a face cu
Istoria asta,
Care ne convocă
Civili și militari
La priveghiul privighetorii.
Țâșnește nebunia frumoasă
Din crâșmele
Mahalalei metropolitane!
În colțul roșu din ring,

Stau mamele în locul copiilor
Pe șezlonguri electrice.
Ciozvărta de carne umană
Sfârâie singură.
Tăcere!
Pe sub lămpile cu uleiul fără fitil,
Trec eroii,
Cei ce nu și-au calculat contignetul
După ziua, anul...
Când să iasă învingători
Din pânțelele mamelor lor.

În cușca cu lupii lui decebal

Până și astrologul meu preferat
Are nestemate și metastaze
La rinichi și ficat.
Haideți
Să-i cunoaștem pe adevărații eroi
Din jocul de societate!
Doi gemeni și o singură lupoaică
Stau spate în spate
Cu hingherul ce-și ia leafa
Din cheta publică.
Este un alfel de bâlci în care
Tragem cu pușca de vânătoare,
Facem tir sportiv
În cușca cu lupii lui decebal
Coborând direct din columnă.
Prin pădurea adormită chimic
Umblă prinții fără regat.

Din instinct vorbesc la prezent
Sparg cuvinte mărunte în dinți,
Le decojesc de sistem,
Le scuip și îmi plâng soarta
De om care nu a primit în viața lui
Nici un cadou.
Într-un cuvânt ,
Sunt singură dinaintea drumului
Pe care aleargă feciorii la oaste.
Ei vin, trec prin gândul meu
Mai departe...

Mamele de înger
Îmi fac semne de disperare
Din spațiul natal.
-Cu mine cum rămâne ?!
Întreabă, în timp ce,
Eu caut nojița și copacul falnic
De care să îmi spânzur
Frica de detoate.

Tăpile femeii

Un labirint din tei uciși de omizi
Este târgul de provincie prin care
Cu sângele vendetelor vine
Ca un duș
Din ce în ce mai fierbinte.
Aici,
Parfumul de la drogherie
Este mir pentru mâini și picioare;
Atunci, te întreb
Cum se face că sunt desculță
Deși fac schimb de zi
Și de noapte
La fabrica de încălțăminte din piele
De vită?!
În cenușa incendiului de bunăvestire,
Tăpile de femeie sunt prinse
Cu rădăcini mult mai rezistente
Decât ața fină, chirurgicală.

Problema mea pare simplă

În lucrarea asta votivă
Dumnezeu sunt eu!
Încărunțesc galopant
Ca un copil
Diagnosticat cu leucemie.
De ce nu am milă de mine,
De ziua ce vine?!

Păi, nu am pat de spital,
Nu am bani pentru biletul de bal
Și nici cerneală violetă
Pentru a desena seara și dimineața
Plantele care înfloresc peste geamul
Mănăstirii de maici costelive.
Un alb femural este tavanul
De unde caii de paradă lovesc
Din potcoave.
Peste podeaua cu sute de caiele
Înfipite în carnea manejului,
Problema mea pare a fi

O simplă rețea
De comunicare.

Singură pe stradă

Uniforma a fost abandonată
Lângă sticla cu lapte de alimentara....
Este aceeași dimineață în paradis
Și pe asfaltul pocnit în creștet de
Prima castană.
Șansa gardistului care fluieră
Să se audă
Este o toamnă zburlită în coamă
Și cu un maidanez așezat pe labe
În fața biroului de taxe locale.
Pe aici nu se trece!
Latră degeaba și claxoanele.
Nu se mai găsesc kamikaz
Bucuroși să poate cartușe,
Să-și golească buzunarele ...
Cum să vă spun,oare?
E crima, beznă, război...
Pacea asta convențională
Conflagrația în care
Până și păpușa barby
Are rochie de șerj cazon

Cu rezistență la gloanțe.
Difuzoarele propagandei
Au cucerit reduta
Și crama în care
Vinul nu se ai bea de un veac
Cu paharul.

Din piatra pavajului

Sunt doar un sfert
Din balonul cu helium
O zdreanță bizară
Care a reușit să survoleze vulcanul.
Unde ești tu, de nu mă mai chemi
Pe numele păcii?
Sunt ca și aclățuită din piatra pavajului,
Din miliarde de romburi
Fără dimensiune, fără memorie...
Un șir de case cenușii peste alt șir
În țesătura orașului care a fost.
Regalist.
Rămășițe de aer îmi rănesc plămâni
Fără să simt cum
Peste dealul mitropoliei
Cad monede în pumnul
Cerșetorului tânăr.
Alte moașe vin la sicriu
De pe apa sâmbetei,
Din adâncul unde cresc
Urzici și gripă universală.

Iată ce am găsit aici!
Capul unghiului,
Piatra de la baza oraşului pe care
Îl spargem azi în pikamer.
Rocă pe rocă nu a rămas teafără
Doar...la mănăstirea plumbuită
Stareţul împarte anafură
Statuilor ce tămăiază
Cimitirul voievozilor.

Liniştea sapă spre capătul lumii

Au răsărit şi ciupercile după
Ploaia asta năucă şi care
Va reveni şi mâine la cinci fix,
Să ne bată pe gratis cuie
În ţigla acoperişului
De la casa pe care
Noi doi am ridicat-o
În vara trecută.
În atelierul ceramistului
Pentru care lucrez,
Liniştea sapă în lut
Spre capătul lumii.
Este un soi de prohod ritualic
Şi cu semnificaţia
Pe care nu o voi trece cu detalii
În agenda cu bugetul familiei.
Sigur, avem nevoie de artiştii
Săraci şi harnici,
De şoptele lor, care se ridică
Din strană sub formă de suflete.
- Vitraliul e ţândări !

Redescopăr jocul cu cioburi de sticlă
Pe vena fierbinte...
Țopăi ca broscuța mecanică
Prin buruienile înflorite cu smirnă.
Am pași tot mai sprinteni
În fața cositoarei ce-mi respiră
În ceafa tunsă la modă.

Zimbrii se întorc din război

Am jucat o cireadă întreagă
De zimbri
La ruleta rusească.
Sunt un favorit al cazinoului în care
Crupierul mă îndeamnă
La nebunie curată.
Deasupra mesei cu jetoanele
Adunate în zgârâie nori,
Se bate halvița.
Este iarăși sărbătoare strămoșească
În habitatul cu ordinea publică
Adunată sub preșul sintetic.
Un surogat de șobolan
Roade cașcavalul la mijloc.
Patria mea se decupează în
Teritorii și galaxii pe care soarele
Nu le mai poate saluta la plecare .
Am inundat cu metan
Parcul național, locul în care
Viața colcăie în forma sa
Primordială,

Se răsuțește șarpele în jurul
Castanului care sărbătorește
O sută de secunde de pace sinceră.
Pe drumul de pulbere,
Zimbrii se întorc din război
Muți și cu coarne nevăruite.

E timpul să-mi închid gura

Să-i pun zăvor
Atelierului
În care o mașină singer
Trage cusătură după cusătură
Pe stegurile fără de stemă.
Ce făceai tu,
Domnule ofițer,
Când eu rătăceam în gara cu
Femei încercănate și nămeți
Din pudră de orez de vietnam ?
Peste șinele de cale ferată mai
Dorm și azi florile mușețelului
Și copiii care
Nu au destinul scris în palmă.
Nu pot opri eu viitorul mașinăriei,
Nici sursa de inspirație generală,
Nici măcar androgenul
Care nu mai trage de o veșnicie
Lozul cu norocul.
La mijlocul jocului
Noi suntem deznodământul ;
Hoți și vardiști pe perechi

În mijlocul străzii.
Incredibil! Strigă vecinii
Și aerul curge calm
Pe mâinile și picioarele
Pe care nu mai știm
Pentru cine,
Pentru ce,
Să le spălăm în ligheanul
Pe care stă scris:
„Verde de paris,,,

Niciun ochi văzător

Un escadron de copii cruciați
Se apropie de focul viu
Pe marșul radeski.
În pumnul albit de furie
Doarme-tun autoritatea tutelară.
Încerc să joc pe nasturi
Soarta de angajată
La arsenalul unei cazemate.
Încă o dată e dimineață frumoasă.
Peste noapte,nașterile
Au depășit cu mult semnul morții.
A fost ca la o nuntă cu falduri albe
Peste care picăturile ploii
S-au peschimbat în rubine.
La orfelinat nu mai există lentile,
Nici ochi văzător
Pentru ceea ce ar trebui să se știe
Despre o ladă cu zestre.
Perne cu broderie îngălbenită,
Ștergarele în care sudoarea bălțește,

Totul are gust de suferință și
Bine înțeles, preț/ bucată.
Crezi că știi totul
Despre cum se naște o paiată?
Că ești meșterul cel mai bun
Care croiește din foarfece
Brațe, fețe, genunchi ,
Degetele ce vor purta
Inele împletite din iarbă?

Grajdurile lui Augias

Sunt ca un nebun speriat
De turele strălucind
Deasupra orașului.
În rigoale de marmură
Crește iarba și succesul
De public.
Premiem cultivatorii de viță de vie,
Rândașul ce curță grajdurile lui
Augias și mai ales,
Cinstim cu toată gura fără dantură
Bărbatul,
Romanticul care cântă
La mandolină doar pentru sine.
Începe o eră nouă în puterea zilei
Cu indivizi fără vină și
Rândunele întinse ca scutecele
Pe sfoară.
În ascensorul cu care urcăm pe
Olimp,
Lista cumpărăturilor de duzină
Continuă.

Luam șampon scump,
Mături și alte zorzane pentru
Adulți.
Succesul curățeniei generale
Ține de colombine,
De arlechinii noi
Și de dresorul cu vipușcă
Din catifea argintie
La pantalonii sfâșiați de felină.
Este zi de razie ,
Control la sânge și...
Scormonim disperați
Printre figurile refugiate
În șapte cărți de tarot.

A trecut un înger prin colțul de geam

Scrisoarea de front
A fost revendicată și scoasă
cu jandarmii
În stradă!
Este încă frumoasă și goală goluță
Pe sub pijamaua
De bumbac înflorit.
Numai mâinile ei miros a ceapa verde
Și a ruj franțuzesc râncezât.
Ca într-o gară în care
Trenurile nu mai ajung la fix și
Călătorii sunt din ce în ce mai grăbiți;
Suntem două fete singure
În noaptea care ne bate pe umăr.
Liniște!
A trecut un înger prin colțul de geam
Iar ușa-i încuiată ca o capcană în care
A căzut mirele cu patofi și frac alb.
Umbrele șuieră peste șine de cale ferată
Ca o mașină ne toacă-n hârtia pe care
Scriu din memorie...
Sunt din ce în ce mai ușoară,

Volatilă ca un fulg de păun
Îmbibat cu morfină.
Și ce dacă, sunt de o mie de ori
Mai puțin înțeleasă decât
Acarul păun?
Înserarea câștigă teren și eu...
Respect orarul iluminatului public.

Camuflajul a fost adăugat
De mâna de om
Peste care trag storurile cu grație
Și din inerție.
Scrisoarea cu publeri de obuze
Îmi intră în ochi și în gură.
E pătrarul de lună
În al șaptelea cer?! Întreb
Și ridică din umeri
Confuză.

CUPRINS

Invăț învierea mergând / 5
Fac stânga 'mprejur / 6
Sub coaja oului / 7
Orașul scufundat / 8
Cu memoria scurtă / 9
Frântă pe roată / 10
Vând aparate de netezit inima / 11
Un alt boem / 12
Este rândul meu să mușc / 13
Pe pagina de gardă / 14
O fetișcană cu glas în schimbare / 15
Din coasta ta bărbătească / 16
E pauză de prânz obligatoriu / 17
Prin transparența vitrinei / 18
Restul nu contează / 19
Act de identitate / 20
Pâinea cea din ziua de azi / 21
Scrie la ziar / 22
Un bufon cu pudră în perucă / 23
Proprietarul de colombine / 24
Nu sunt un revoluționar / 25
Pe sub bluza mea de mătăasă / 26

Partea asta de duminică / 27
Numai boierii nu se duc la talcioc / 28
Cartea de care mă tem cel mai mult / 29
Triumf general / 30
Filmarea continuă / 31
În fiecare zi de sâmbătă / 32
La bufetul din gară / 33
Pasul de coridă / 34
Argumentul meu forte / 36

Întrunire de familie / 37
Nebunia ne perpelea / 38
Levantul ne vinde smirnă și tămâie / 40
Pe rugăciuni / 41
Într-un mocasin / 42
Furia mea curge / 44
Paharnic / 45
Balet / 46
Doamna din orient express / 47
Pictură abstractă / 48
O sticlă de parfum mov / 49
Galopantă este povestea / 50
Grădini cu flori macerate-n alcool / 51
Veșnicia în stare lichidă / 52
Fericit în drojdia pâinii / 53
Beau semne de dragoste / 54
În pantofi comozi și demodați / 56
Pironul din lemnul răstignirii / 57
Sunt un tip analfabet / 58
Toate cămășile tale / 59
La mollen rouge / 60
După floarea zarzărului / 61
Sunetul de luptă ne leagă / 63

Sunt la modă lămpile / 64
Frica ghemuita ca o pisică, toarce / 65
Ca o mărgică spartă-n măsele / 67
Păsările colibri / 69
Balul noului guvernator / 71
Lacrimă privighetorile de la katin / 72
Pâinea s-a scumpit sezonier / 73
Acolo, ninsese / 74
În dantela mănușilor / 75
Un balonzaidier din anii '60 / 76
Peste care se iubesc strugurii / 77

Numai o străină / 78
Artiștii trec fluierând / 79
Nu gădesc un titlu / 81
Fungii cosmici cresc ca nebunii / 82
Pe muzică, sirtakis! / 83
Strig din zid / 84
Facem cerc larg / 85
Din biroul general / 86
Mahalaua metropolitană / 87
În cușca cu lupii lui decebal / 88
Tălpile femeii / 90
Problema mea pare simplă / 91
Singură pe stradă / 92
Din piatra pavajului / 93
Liniștea sapă spre capătul lumii / 94
Zimbrii se întorc din război / 95
E timpul să-mi închid gura / 96
Niciun ochi văzător / 97
Grajdurile lui Augias / 98
A trecut un înger prin colțul de geam / 100

